

SLOVENSKI GOSPODAR

Izhaja vsako sredo.
Cene: Letno Din 32.—, polletno
Din 16.—, četrtletno Din 9.—, ino-
zemstvo Din 64.—
Poštno-čkovni rač. 10.603.

LIST LJUDSTVU V POUK IN ZABAVO

Uredništvo in upravnništvo: Maribor, Koroška 5.
Telefon 2113.

Cene inseratom: cela stran
Din 2000.—, pol strani Din 1000.—
četrt strani Din 500.—, 1/8 stran
Din 250.—, 1/16 stran Din 125.—
Mali oglasi vsaka beseda Din 1.—

Priznanje duhovstvu.

Nevernik ali verski mlačnež nima za duhovstvo in za njegovo veliko nalogo, ki jo ima izvršiti na svetu, nobene razumevanja, še manj priznanja. Če le more kje sprožiti puščico proti kakemu članu duhovstva, to rad stori, če ne drugače, vsaj v obliki psovke. Delovanju duhovnika zlasti v javnem življenju pa se protivi z vsemi sredstvi, hoteč pognati duhovnika v cerkev in zakristijo, najrajše pa kar iz župnije. Kolektivno neverstvo, ako razpolaga z javno močjo in s sredstvi državne sile, stopnjuje to nasprotovanje do preganjanja duhovščine. Ruski boljševizem je vprizoril krvavo gonjo zoper duhovščino: na stotine in tisoče jih je pozaprl, vlačil po ječah, duševno in telesno mučil, izgnal v pregnanstvo ali usmrtil.

Mehiški učenci boljševiških učiteljev hočejo iz Mehike spraviti poslednjega duhovnika. Najprej so ukazali, koliko duhovnikov bi še smelo ostati v mehiški državi, ko so določili številčni ključ: 1 duhovnik na 50.000, 100.000, 200.000 vernikov. Njihovemu sovraštvu do katoliške cerkve in katoliškega duhovstva to ni zadostovalo. Izdali so povelje: vsi duhovniki iz države!

Španski framasoni in brezverni socialisti sicer ne morejo duhovnikov izgnati iz države, ker jim zato manjka prisilna moč države, zato pa so pri zadnji revoluciji v Asturiji pobili do 40 duhovnikov.

Ta dejstva, obžalovanja in obsodbe vredna, dokazujejo, kako važnost pripisujejo neverniki: liberalci, framasoni, socialisti, boljševiki itd., duhovništvu. V duhovniku hočejo zadeti vero, koje poklicni zastopnik je duhovnik. Če udarjajo po duhovnikih, so ti udarci namenjeni cerkvi, koje oblastveni predstavnik je duhovnik. Kot protivniki krščanskega družabnega reda in krščanske kulture onemogočujejo i. razdirajo delo tistih, ki so pionirji krščanske kulture in prosvete med ljudstvom, in to so duhovniki. Tako ravnaajo oni, ki so sinovi teme. Njihove mračne nakane osvetljujejo — to osvetljevanje ni od njih hoteno — veliki pomen duhovstva na vero in cerkev, za narod in kulturo.

Navedimo v naslednjem še tako osvetljenje, ki je hoteno in ki prihaja iz krogov tistih, ki so otroci luči. Tak je vladar (predsednik) avstrijske države g. Viljem Miklas. Na nekem zborovanju na praznik Kristusa Kralja je o pomenu katoliškega duhovstva med

drugim to-le rekel: »Ali nima naša država, naše ljudsko in državno občestvo dolžnost, skrbeti za to, da se življenjsko drevo katoliške cerkve v naših krajih ne posuši, marveč da črpa iz domačih tal in iz našega katoliškega ljudstva vedno nove sile, da nastavlja nov cvet ter obraja nov sad v katoliškem duhovstvu? — Vprašanje je že tudi odgovor.

Naša dežela, naša država je težko ogrožena od notranjih in zunanjih nevarnosti, ki zadevajo temelje našega verskega, družabnega in državnega življenja. Težko je ogrožena od duhovnih zablod in zmot časa, ki povzročujejo, kakor se mi zdi, zmedo v glavah tudi najboljših celo v katoliških vrstah. V takem času nam je bolj ko prej potrebna luč iz nebes, svetilo resnice, moč in blagoslov svetovne cerkve, njenih škofov in duhovnikov.

Potrebni so nam duhovni voditelji v zmešnjavah sedanjih dni in na krivih potih naše dobe, ki po njih hodi toliko ljudi, potrebni so nam, zlasti pa našim bratom, ki so v zablodah, posebno med našim ljudstvom. V teh razmerah nam samo more pomagati katoliška vera, ki jo oznanjujejo duhovniki, in krščanska ljubezen, katera nam kaže pravo pot, ki vodi do naših bratov.

Drugi plijejo vodo iz gnilih kapnic, ki njim jo duhovni kramarji ponujajo kot zdravilo. Drugi tekajo za preroki časa, za preroki materializma, ter se dajo prevariti od obljub ljudske sreče, ki se vselej izkaže kot krivo ter slabo blago. Mi katoličani kot zvesti sinovi cerkve in častna straža Kristusa Kralja pa hočemo piti iz virov življenja, ki nam jih odpira katoliška cerkev, ter tukaj črpati za sebe in naše brate, za naše ljudstvo in našo domovino pravo

srečo in čisto veselje, ki ga more dati mir iz Boga.

V mnogih slučajih ni zla volja, ki naše brate spravila na krivo življenjsko pot, marveč nespamet. Da! Nespamet in neverjetno neznanje tega, kaj je načelno in pglavljivo v verskih stvarih, je strahotno razširjeno po svetu. Da to zlo premagamo, so nam potrebni katoliški duhovniki, pa tudi katoliški laiki (svetnjaki) ter zunanja državna in družabna svoboda za učiteljsko in pastirsko službo katoliške cerkve in njenih vernikov.

Bolj kot kedaj je danes treba, da posvetimo v državo in družbo z bakljico katoliške resnice in krščanske ljubezni, da preženemo duhovno nevednost in lenobo tolikerih kristjanov, da rešimo brate iz trnja zmote in greha ter jih popeljemo v božje kraljestvo milosti in resnice, v kraljestvo Kristusa Kralja!

Kdo naj nas vodi v vseh velikih vprašanjih našega časa? Nikdo drug nam katoličanom ne more kazati poti ko naša sveta katoliška vera, vera v Boga, v njegovo resnico in pravico. Vero in ljubezen božjo pa nas uči naša cerkev in pot nam kažejo škofje in duhovniki. Oni so naši voditelji v kraljestvu duš na našem zemeljskem potu.

Tem besedam priznanja duhovstvu bi samo to dostavili: Ako kateremu ljudstvu, bil je slovenskemu katoliški duhovnik vedno voditelj, prijatelj in rešitelj. Porojen iz slovenskega ljudstva, je vedno ostal zvest ljudski duši, ker je ta duša živela iz katoliške vere. Iz te vere je slovenski duhovnik sredi svojega ljudstva črpal ter črpa luč in moč za sebe in svoj narod. Tako je bilo dozdej, kakor spričuje zgodovina. Ako poslušamo nauk zgodovine (in to moramo, ker nam mora biti zgodovina učiteljica življenja), bo to ostalo tudi v bodočnosti.

V NAŠI DRŽAVI.

NAŠA SPOMENICA RADI MARSEJSKEGA ATENTATA KOT OBTOŽNICA MADŽARSKÉ.

Dne 28. nov. je predal jugoslovanski zastopnik pri Zvezi narodov v Ženevi spomenico naše vlade, ki naj podpre z dokazi pismo, katerega je izročil tajništvu že naš zunanji minister Jevtič. Spomenica obsega 60 strani, je razdeljena v poglavja in ta v odstavke. Celot-

no gradivo je podprto z dokazi ter s slikami. Iz spomenice je jasno razvidna krivda Madžarske na marsejskem umoru. Že v uvodu spomenice je nagašeno, kako je Jugoslavija tekoma zadnjih dveh let ponovno opozarjala Madžarsko na delovanje nasilnežev ali teroristov, ki se shajajo, vežbajo ter navdušujejo za atentate na madžarskih tleh pod zaščito madžarske policije ter žandarjev in pod vođstvom madžarskih oficirjev. Radi organizacije vežbajočih se teroristov na madžarskem ozemlju blizu naše državne meje je bilo storjenih od strani naše vlade več korakov, in celo brzojavnih na odgovornih me-